

I N D E X

PARTIUM LIBRI HUIJUS.

<i>P R Æ F A T I O.</i>	I.
I. <i>Exordium.</i>	1
II. <i>Libri argumentum.</i>	6
III. <i>Idem tenebitur ordo disputationis, quem secutus est Cartesius, quoadejus fieri poterit.</i>	8

CAPUT PRIMUM.

Expenditur Cartesii sententia de dubitatione, & de hac argumentatione, *Ego cogito, ergo sum.* 9

I. *Philosophiæ Cartesianæ fundamentum est dubitatio.* II

* 2

II, *Cur*

I N D E X.

- II. *Cur in dubitatione Philosophiæ suæ
fundamentum posuerit Cartesius.* 12
- III. *Dubitandi propositum ante deserit
Cartesius, quam teneat.* 13
- IV. *Primam veritatis notitiam in eo sta-
tuit, Ego cogito, ergo sum.* 13
- V. *In quo ponit ut concessum id quod
queritur.* 14
- VI. *Ex hoc enuntiato, Ego cogito,
non certo colligi potest istud, Ergo
sum.* 16
- VII. *Notio hæc, Ego cogito, Ergo sum,
non est omnium prima.* 17
- VIII. *Sibi contradicit Cartesius, iis, quæ
lumine naturali nobis nota sunt, fi-
dem aliquando tribuens, aliquando
detrahens.* 17
- IX. *Enuntiato hoc, Ego cogito, aliud
significatur quam quod vult Cartesius;*
ac

I N D E X.

- ac proinde ducta ex eo conclusio, Ergo sum, nulla est.* 19
- X. *Cum quis cogitat de re aliqua, non eadem est idea rei hujus de qua cogitat, ac idea ipsius cogitationis.* 24
- XI. *Falsum est istud, Ego cogito, ergo sum, nobis cognitum esse per simplicem visionem, non per ratiocinationem.* 27
- XII. *Ex hoc dubitandi argumento, quod à Cartesio propositum est, nescire nos annon ita comparati simus à Deo, vel à malo aliquo Genio, ut semper fallamur, refcllitur istud, Ego cogito, ergo sum.* 30
- XIII. *An verum sit, Deum nos fallere non posse in iis rebus, quas cognoscimus per simplicem visionem.* 39
- XIV. *Cartesius in exorsu Philosophiæ Academicos, & Scepticos asseclatus, statim errat, ut eos deserit.* 41
- * 3 XV. Fa-

dà

I N D E X.

- XV. *Fatetur Cartesius nullam nos habere veritatis normam, nisi constet nos ita à Deo non esse factos, ut semper fallamur.* 42
-

CAPUT SECUNDUM.

Expenditur Cartesii sententia de Criterio. 44.

I. *Perversam Criterii querendi viam insistit Cartesius.* 45

II. *In eo querendo parum sibi constat:* 47

III. *Et in eo quoque assignando.* 48

IV. *Distinguit claram et distinctam Perceptionem à Lumine naturali, et à Perspicuitate generaliter sumta, et à Notitia rei ex re ipsa hausta.* 49

V. Lu-

I N D E X.

- V. *Lumen naturale Cartesii non est certum Criterium:* 51
- VI. *neque clara ejus & distincta Perceptio.* 53
- VII. *Quid sit idea, juxta Cartesium.* 53
- VIII. *Refelluntur argumenta, quibus probare conatus est Cartesius, claram & distinctam Perceptionem esse certum Criterium.* 56
- IX. *Argumentis oppugnatur hoc Criterium. Primum argumentum.* 57
- X. *Secundum argumentum.* 59
- XI. *Tertium argumentum.* 60
- XII. *Quartum argumentum.* 61
- XIII. *Quintum argumentum.* 62
- XIV. *Neque Perspicuitas, neque Notitia rerum à rebus ipsis hausta, sunt certa Criteria.* 63
- * 4
- XV. *Re-*

I N D E X.

- XV. *Refelluntur præcepta veri cognoscendi à Cartesio tradita.* 64
- XVI. *Inanis est, quam ad percipiendum verum adhiberi volunt Cartesiani, Attentio.* 66
- XVII. *Cartesius dubitans in exorsu Philosophiæ suæ, confidens in progressu.* 68
- XVIII. *Quam ejus confidentiam Cartesiani superarunt.* 71
-

CAPUT TERTIUM.

Expenditur Cartesii sententia de mente humana. 72.

- I. *Certissima dogmata de mente humana, deque Dei existentia, incertis rationibus confirmare conatus est Cartesius:* 73
- II. *et si*

I N D E X.

- II. *etsi ob veritatis asserendæ studium laudandus est.* 74
- III. *Exponitur Cartesii sententia de mente humana:* 74
- IV. *qua & refellitur.* 76
- V. *Etiam si diversæ haberi possint ideæ rei cogitantis, & rei corporeæ, non hinc tamen efficitur res esse diversas.* 79
- VI. *Falsum est, prius, certius, & clarius cognosci mentem, quam corpus.* 81
- VII. *Falsum est, totam hominûs naturam in eo positam esse, quod cogitat.* 85
- VIII. *Falsum est, animum sentire res externas, non corpus.* 87
- IX. *Falsum est, esse aliquid in intellectu, quod non fuerit in sensu.* 90
- X. *Falsum est, in Conario præcipuam esse sedem animi.* 96

I N D E X.

CAPUT QUARTUM.

Expenditur Cartesii sententia de
existentia Dei. 101.

I. *Exponitur Cartesii sententia de exi-*
stentia Dei. 103

II. *Exploratur Cartesii opinio de idea rei*
infinita & summe perfecta, quæ in no-
bis est. 105

III. *Idea rei infinitæ & summe perfe-*
ctæ, quæ in nobis est, finita est & im-
perfecta. 107

IV. *Falsum est finitum cognosci ex infi-*
nito, non hoc ex illo. 110

V. *Idea rei infinitæ & summe perfecta,*
quæ in nobis est, neque clara est, ne-
que distincta. 116

VI. *Idea rei infinitæ & summe perfecta,*
quæ

I N D E X.

- quæ in nobis est, aliunde proficisci potest, quam à re infinita & summe perfecta.* 118
- VII. *Realitas objectiva, quæ est in idea rei infinitæ & summe perfectæ, tota est à mente nostra.* 120
- VIII. *Ex idea rei infinitæ & summe perfectæ quæ in nobis est, non necessario sequitur rem illam infinitam & summe perfectam extra mentem nostram existere.* 122
- IX. *Ex idea rei infinitæ & summe perfectæ, quæ in me & aliis est, colligi non potest existentia Dei; nec proinde ex illa, quæ in Cartesio est.* 130
- X. *Per vitiosum ratiocinationis circum-
lum existentiam Dei probat Cartesius.* 134
- XI. *Expugnatis argumentis, quibus existen-*

I N D E X.

*sententiam Dei demonstrare conatus est
Cartesius, ruit, ipso fatente, omnis
ejus Philosophia, & fenestra erroribus
aperta est.* 135

CAPUT QUINTUM.

**Expenditur Cartesii sententia de
corpore & vacuo.** 137

**I. Exponitur Cartesii sententia de corpore
& vacuo;** 137

II. & refellitur. 142

**III. In maximos errores Cartesium im-
pegit ignoratio duplicis extensionis;
quarum alia, quæ corporum est, posi-
tiva est; alia, quæ nihil est, est nega-
tiva.** 145

IV. Locu-

I N D E X.

- IV. *Iocularis error Cartesii de corporum duritie.* 147
- V. *Parum candidè agit Cartesius, cum mundum esse ait indefinitum.* 149
-

CAPUT SEXTUM.

Expenditur Cartesii sententia de ortu mundi hujus aspectabilis. 151

I. *Exponitur Cartesii sententia de ortu trium elementorum, ex quibus mundum hunc aspectabilem conflatum esse docuit:* 151

II. *Et refellitur.* 154

CA-

I N D E X.

CAPUT SEPTIMUM.

Expenditur Cartesii sententia de
caussa gravitatis corporum
terrestrium. 159

I. *Exponitur Cartesii sententia de caus-
sa gravitatis corporum terrestrium:*
159

II. *Et refellitur.* 160

CAPUT OCTAVUM.

Expenditur generatim Cartesiana
Philosophia. 163

I. *Laus Cartesiana Philosophiae.* 164

II. *Cur tantum aetati huic placuit.* 164

III. *No-*

I N D E X.

III. <i>Notantur Cartesiana Philosophiae labes.</i>	166
1. <i>Inconstans est.</i>	166.
2. <i>Figmentis nititur.</i>	167
3. <i>Effectibus causas non necessarias, causis effectus non necessarios assignat.</i>	167
4. <i>Officit Fidei.</i>	172
5. <i>Vitiosa utitur ratione philosophandi.</i>	184
IV. <i>Cartesii virtutes.</i>	185
V. <i>Censorium iudicium de Cartesii scriptionibus.</i>	187
VI. <i>Cartesii vitia.</i>	189
VII. <i>Insigne hoc Cartesii vitium, quod novitatis nimium fuit studiosus; ac propterea simulate affectavit inscitiam, quam</i>	

I N D E X.

<i>quam ejus assecla vere retinuerunt:</i>	195
VIII. <i>etsi nihil fere attulit novi.</i>	201
IX. <i>Laus Aristotelis.</i>	220
X. <i>Vulgares sunt Cartesianæ Moralis regulæ.</i>	222
<i>Epilogus.</i>	223

C E N.